

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

La plaça de toros | L'única plaça de toros que hi ha a l'Alt Empordà va ser construïda per Pau Gelart el 1886 al costat de l'estació de ferrocarril de Figueres (el tren hi havia arribat el 1877) i hi cabien cinc-centes persones. Ampliada i inaugurada el 1894, ara fa 125 anys, ja tenia capacitat per a cinc mil aficionats. Anava tirant i fa mig segle va tenir una revifalla amb el turisme. Després, el desinterès per les corrides la va sumir en la decadència, i el 1989 el consistori de Marià Lorca va adquirir la plaça de toros al darrer Gelart per 120 milions de pessetes. Durant aquests darrers trenta anys no s'hi ha fet res, llevat de deixar-la degradar; hi han crescut herba, arbusts i arbres arreu, i la brutícia se n'ha ensenyorit. L'Ajuntament l'ha més o menys usat de magatzem de ferralla, de vehicles esventrats, etc. A cada campanya electoral se'n parla una mica, i es fan propostes que el contribuent rep amb sarcasme o indiferència. Les darreres es concretaven en la conservació dels elements més pintorescos (el perímetre octogonal, il·lustrat amb arcs de ferradura i merlets al capdamunt) i l'enderroc de la resta per fer-ne un pàrquing *pacificador*, com el del camp de futbol vell, situat al costat.

>> La plaça de toros de Figueres, que presenta un estat lamentable. (Font: VA DE BRAUS)

Un assassinat que esvera | El públic mig engalta els assassinats que tenen contrapartida: aquells en què hi ha alguna raó que *explica* l'eliminació de l'altre (robatori, violació, ideologia, domini...). Però la gent se sent especialment desolada quan el crim es produeix sense cap *justificació* comprensible o objectivable. I esdevé

presa d'una por semblant a la que genera l'acció dels terroristes suïcides. A Figueres, a la Rambla, a ple dia, al bell mig dels desvagats que hi passen o hi seuen, Mohamed Regrag va apunyalat un home triat a l'atzar i que ni coneixia. Els requisits, segons va declarar, eren que havia de ser català i de Figueres. Així feia justícia, perquè la mamella dels serveis socials no li rajava prou esplèndidament: ara volia un pis de protecció oficial. Unes hores abans havia intentat agredir una dona i la policia l'havia escorcollat sense més conseqüències. Ja havia assassinat catorze anys abans una dona que l'acollia a casa seva i ha estat reclòs durant tot aquest temps en un psiquiàtric. Ara els forenses han determinat que res no l'excusa d'ingressar a la presó.

Eleccions espanyoles | A la comarca, com arreu del país, en les eleccions generals del 28 d'abril, ERC i els socialistes van créixer amb un 5 % més de vots. El PP va baixar molt (més d'un 10 %), i es va quedar quasi com VOX, que era la novetat de la política estatal. Aquest partit d'ultradreta, a Sant Climent Sescebes (el poble de la base militar), va aconseguir gairebé un 15 % de vots. Ciudadanos, que a les eleccions anteriors havia fet un bon paper a Figueres, es va distingir a Vilamallà, Roses i Santa Llogaia d'Àlguema. Junts per Catalunya va recular una mica i va perdre el primer lloc a molts municipis, que ara són d'ERC. En general l'independentisme va avançar a la majoria de llocs i es va situar en primera posició.

EL BAIX EMPORDÀ

Text i fotografia > PURI ABARCA

Què en farem, dels Clots de Sant Julià? | En una visita recent als Clots de Sant Julià, unes antigues pedreres preromanes situades entre Canapost i Vulpellac, vaig poder comprovar que, malgrat estar inclosos en el catàleg de béns culturals d'interès nacional, preservar-los no és cap prioritat per a les autoritats corresponents. Es creu que les pedreres, vinculades al jaciment ibèric del puig de Sant Andreu (Ullas-

tret), devien haver servit per subministrar material per a la construcció de la ciutat ibèrica, però també per construir altres enclavaments propers, com per exemple Peratallada. Fins i tot, els segles que han passat des de la seva suposada primera explotació (hem de tenir en compte que l'arribada dels ibers a Ullastret està datada en el segle VI aC) han servit per alimentar llegendes i històries sobre l'indret, com ara que hi va haver una població fixa que fugia del poder romà, que s'hi feien sacrificis humans o que comunitats cristianes utilitzaven l'espai com a lloc de culte, en època altmedieval. Fora d'un plafó explicatiu situat a l'entrada del camí que va cap als Clots, no hi ha més indicacions oficials que permetin realitzar-hi una visita com cal. La bona voluntat de l'associació Amics dels Clots de Sant Julià permet intuir-hi un itinerari (hi han col·locat uns troncs que marquen més o menys la ruta), però en alguns punts elevats hi ha perill de caigudes serioses i, durant el trajecte, no és estrany ensopegar amb envasos o altres escombraries. Haver salvat la zona dels Clots de Sant Julià del projecte d'instal·lació d'una planta de triatge de residus, l'any 2006, va ser una gran fita. Però ara caldria fer un pas més i adequar l'espai amb les condicions necessàries, com s'ha fet amb altres elements del patrimoni històric dignes de ser anomenats així.

>> Dos nens jugant als Clots de Sant Julià.

L'Havana-Catalunya | L'Havana ha estat vinculada a la història de la Catalunya costanera des del moviment migratori dels anomenats posteriorment *indians* o *americanos* i des de l'arribada dels sons que van inspirar el gènere de